

Marija Kmetova

51

Sveti Francisek Asiski

Zadnja pot v Porcijunkulo

Praznile so se hiše v mestu Assisi in ljudje so se zbirali na cestah in uličicah kakor nekoč, ko so stali pred škofovo palačo in gledali mladega Francesca Bernardona. A tedaj so občudovali odločnost in pogum bogatega mladeniča, sedaj pa so častili svetnika v njem in dobrotnika in očeta. »Še ga vidim«, je dejal nekdo, »kako stoji mladi Francesco in zre v oči staremu Bernardonu, naj v miru počiva!« »In kako prosi potem vbogajme in zida cerkvice svetega Damijana.« »In kako je vesel in prepeva z brati na polju in govori na polju in govori o Bogu tako lepo, tako preprosto, da nam je šlo vsem do srca.« »O mamica, jaz pa vem, kako mi je dal nekoč pomarančo in se igral z nami skrivalnice!« »In meni je dal fig in mi prinesel lepo punčko!« »Meni pa je pripovedoval povestico o Jezuščku, ki se je izgubil v Jeruzalemu!« »In meni o Mariji, kako je bežala z Jezuščkom v Egipt!« »Nam pa je vrnil očeta, ki je hodil vedno v krčme, ko pa je govoril Francesco z njim, ni šel nikoli več.« »Naši mali je pozdravil hudo opeklino.« »Našemu fantku pa rano na roki.« »In moji materi bolezen v glavi!« »O Bog, kaj bomo brez njega!« Završalo je v množici: »Glejte gredo!« Mogočno so stopali spredaj vojaki s sulicami in v oklepih. Razkošno so frfotale perjanice na širokih klobuki. Trdo so udarjali koraki, da je odmevalo od hiš. Rjave halje bratov so bile kakor sence vojakov in kapuce so jim zakrivale obraz. Ljudstvo je pritiskalo od zadaj, da so izgubljali sprednji tla in so jim klecale noge. Roke so dvigale žene in matere, blede so bili možje, otroci so žalostno strmeli na nosilnico. Ondi je ležal Frančišek kakor mrlič.

Le včasih so se mu močno dvigale prsi in bolešno je zakašljaj. Vila se je procesija, kakor reka ljudi se je počasi pomikala po strmini navzdol. In tisti, ki so ostali zgoraj, so zrlji z mestnega obzidja in mahali z rokami v pozdrav: »Adijo, adijo, ubožček!«

Frančišek blagoslavlja Assisi

Pri bolnišnici za gobavce se je sprevod ustavil. »Položite nosilnico na tla in me obrnite tako, da bom videl Assisi,« je izpregovoril Frančišek. Bratje so obrnili nosilnico, prijeli so Frančiška pod pazduho, da se je sklonil. Iz sprevoda ni kanil niti drobec besedice, tišina je stala na cesti.

»Zadnjikrat te gledam, o rodno mesto Assisi,« je govoril v duhu Frančišek in strmел na mesto. »Bodi pozdravljeno! Pozdravljene hiše in hišice, ki čepite druga vrh druge in gledate v dolino na vinograde in polja in oljke in trte in murve in ciprese! Pozdravljene ceste in ulice, ki strmo plezate navkreber, se skrivate za ovinki, se prehitevate in skočite skupaj zgoraj na trgu pri sv. Rufinu in cerkvi Santa Maria della Minerva! Pozdravljena ti skala Sasso Rosso in pozdravljene razvaline gradu nad mestom! Pozdravljen Monte Subasio, pozdravljeni Carceri in pozdravljen sv. Damijan, ki se skrivaš tam zadaj in te ne vidim in kjer mislijo sestre v Gospodu name! Pozdravljena sestra Klara, Ti najzvestejša! Pozdravljeni vsi meščani in moji ljubi otročiči! Pozdravljene vse položne in otožne rebri, pozdravljene strme rebri in pozdravljene vodice in rože in trave in mravlje in hroščki in polžki in čebele in pozdravljeni metulji in čmrlji in pozdravljena

visoka drevesa! Tod sem hodil v prešernih sanjah, tod sem se nosil v sijajnih oblekah, tod sem žalil Tebe, Moj ljubi Gospod, tod sem te našel, odtod si me poslal na svojo setev, semkaj si me privedel, da umrjem. Pozdravljena, sestra smrt!« potem je trudoma dvignil desnico in napravil znamenje križa čez mesto in je vzkliknil na glas, da so se vsi stresli: »Blagoslovi te Gospod, ki te je izbral, da izzidejo iz tebe in prebivajo v tebi vsi oni, ki resnično spoznavajo in proslavljajo Gospoda in častijo njegovo ime!«

Potem je omahnil nazaj, bratje so dvignili nosilnico in sprevod je krenil dalje proti Porcijunkuli. Nihče ni črnil besedice več, a vsi so imeli rosne oči. Pri Porcijunkuli so se ločili ljudje od Frančiška, žalostno so obstali, ko so ga položili v lopico. In tisti večer so še celo lučke bolj medlo brlele v Assisiju.

»Brat Jakoba«

V tistih dneh je zvedela gospa Jakoba de Settesoli, kako je bolan oče Frančišek in, da umira. In čutila je, da jo kliče, in tako močan je bil ta klic, da se je odpravila s spremstvom na pot. Vzela je s seboj haljo, ki jo je stkala in sešila nalašč za svojega prijatelja in brata svetega Frančiška in je vedela, da bo nekoč v tej halji ležal v grobu. In je vzela s seboj sveče in kadilo. Pa se je še spomnila onih slaščic, ki je nekoč postregla Frančišku in so mu bile tako všeč, pa jih je spekla in vzela s seboj tudi te. In, ko je romala po cestah in stezah iz Rima proti Assisiju, je bila vsa žalostna in polna spominov na Frančiška. Kadar je bil v Rimu, jo je obiskal in bil vesel njenih močnih besed, da jo je zato nazival »brat Jakoba«. Kadar so bili v Rimu njegovi bratje, jih je tolažila in skrbelo zanje, da so se zatekali v njeno hišo kakor k materi.

»In sedaj grem, da ga vidim poslednjikrat!« je vzkliknila in speklo jo je v srcu. »Ni mogoče! Vedno me je spremljala misel nanj, v vseh delih je bil on, v duhu sem se pogovarjala z njim, kar sem započela, sem se vprašala, bo li všeč njemu, mojemu bratcu, ljubemu Frančišku. O, saj niti ne slutim, saj niti ne ve, kako ga spoštujem, kako častim, kako prisrčno ljubim! O dobri, dobri, sveti prijatelj moj,

kako bom brez tebe?«

In že je zagledala cerkvico Marije z angeli in planila je s konja in odhitela proti lopici. Ni bilo dovoljeno ženskam, da bi stopile v Porcijunkulo, a za gospo Settesolijevo, za »brata Jakoba«, ni bilo te prepovedi.

»Francesco, moj ljubi, sveti Frančišek!« je vzkliknila Jakoba in se vrgla k njegovim nogam.

»Brat Jakoba!« se je razveselil Frančišek. »Bog te blagoslovi! Glej prišla si, jaz sem pravkar narekoval pismo zate, da pridi! Zahvaljen, Gospod, za brata Jakoba!«

Ona pa je drhtela v krčevitem joku pred ležiščem in si ni upala pogledati Frančiška. Poljubljala mu je roko in potem se je počasi zazrla v njegov izmučeni, od bolečin razbičani obraz.

»Ubožček,« je dehnila, »kako trpiš!«

»To so moje ljube sestre bolečine, vidiš Jakoba, ki mi jih je poslal Gospod, da me odvedejo za večne čase k njemu.

O brat Jakoba, vesel sem vendarle, tako vesel in tudi ti nikar ne žaluj! Glej, mi prepevamo, pojemo Sončno pesem, pojemo o sestri smrti, hvalimo Boga, da nam jo je dal. Jakoba, prosim te pripravi mi one slaščice – še veš? In brata Bernarda da Quintavalle pokličite, da jih poskusi tudi on. Veselim se že, le brž, ljubi moj brat Jakoba!« Potem se je nasmehnil: »Zahvaljen, Gospod, sedaj je mirna in se veseli, da mi bo postregla!«

se nadaljuje

Kapela Frančiškove smrti - tranzitusa (prehoda) v baziliki Porcijunkula v Assisiju.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

TISOČI SKUPAJ ZA VELIKO NOČ je naslovil svoj članek v melbournskem časopisu Herald Sun novinar Nikki Protyniak: "Strah zaradi vojne v Iraku in iskanje duše, ki ga je vzpodbudila Mel Gibsonova filmska uspešnica je pomagala, da so se Viktorijci včeraj v tisočih napotili nazaj v cerkev. Cerkve po vsej državi, poročajo, so bile za jutranja velikonočna bogoslužja polne. Melbournski anglikanski nadškof Peter Watson je dejal, da takšne množice, kot je napolnila stolnico sv. Pavla v mestu, vsa leta še ni videl. Več kot 800 ljudi je prisostvovalo jutranji maši v katedrali. "Film Mela Gibsona The Passion of the Christ - Kristusovo trpljenje - ima neverjeten vpliv," je dejal nadškof Watson. "Tudi terorizem je vzmeniril ljudi. Želijo nazaj k osnovam." Stolnica sv. Patrika je bila napolnjena s katoliškimi verniki. Škof Christopher Prowse je povedal, da je bila tema pridige in branja "Upanje za nemirne čase". Velikonočno praznovanje se je v Melbournu nadaljevalo vse popoldne. Stotine družin in mladih ljudi je nosilo v pohodu po Swanston Street zelene in rumene balone, na katerih je bilo napisano: Jezus je vstal. Navdušena množica je ustavila ves promet vse do Trga federacije - Federation Square, kjer so se jim pridružili še drugi v skupnem proslavljanju. Predstavniki združene Cerkve, anglikanske in drugih krščanskih veroizpovedi so opozarjali prebivalce Viktorije na pravi pomen velike noči. "To veliko noč je svet kar žalosten kraj – Irak, Španija, Severna

Afrika – in tudi nasilje na ulicah Melbournu," je dejal množici nadškof Watson. "Krščanski evangelij ni bil še nikoli tako ustrezen, kot je danes." (Herald Sun, ponedeljek, 12. aprila 2004, stran 8).

Tudi v slovenskem misijonu v Kew smo imeli lepo obhajanje cvetne nedelje, velikega tedna in velike noči. Na cvetno nedeljo smo imeli bogoslužje na dvorišču pred lurško votlino. V lepem sončnem jesenskem dnevu smo blagoslovili zelenje in butarice. Naše občestvo je štelu nad 450 ljudi. Darove za butarice (\$825 in še dar molitvene skupine \$150) smo namenili misijonarju patru Hugu Delčnjaku, ki se je v Venezueli znašel v veliki stiski, kot ste lahko brali v njegovem pismu, ki smo ga objavili v marčni številki Misli. V teh Mislih pa lahko berete, kako se je njegova zgodba nadaljevala. Na veliki četrtek je bilo v dvorani zadnje večerje okrog 80 ljudi, na veliki petek okrog 170. Velikonočno

V slovenskem misijonu v Kew smo imeli lepo obhajanje cvetne nedelje, velikega tedna in velike noči.

Na cvetno nedeljo smo imeli v lepem vremenu bogoslužje na dvorišču pred lurško votlino.

vigilijo smo obhajali zunaj v prijaznem večeru, ki je privabil okrog 430 ljudi. Ob koncu vigilije je pri blagoslovu velikonočnih jedil rosilo tudi iz neba, tako, da smo pozneje dobili nekaj kapljic dragocenega dežja in smo zato nekoliko skrajšali vstajenjsko procesijo. Velikonočna nedelja je bila pravi sončni dan. Slovesnega bogoslužja v cerkvi se je udeležilo nad 380 ljudi, v Geelongu okrog 170 in v St. Albansu nad 100. Vsi ti dnevi so bili zares lepi - po vremenu, po vsebini in v obhajanju obredov. Bogu hvala. Rojakom se pristrčno zahvaljujem za voščila in za vse darove za vzdrževanje našega skupnega slovenskega misijona (na veliko noč je oddalo svoj dar v kuverticah 265 družin z vsoto \$7200, kuvertice pa še prihajajo po pošti, nabirke v soboto in nedeljo so oblikovale dar \$1463) in hvala za vse požrtvovalno delo: misijonarki Mariji Anžič ter vsem sodelavcem, ki se trudite na različnih področjih dela in udejstvovanja našega misijona: v pastoralnem svetu, gospodarskem odboru, pevskem zboru, sodelavci oltarja – akolitni in ministranti, v Baragovi

knjižnici, Slomškovi šoli, tečaju za odrasle, v društvu sv. Eme, molitveni skupini, skupine in posamezniki, ki skrbijo za čisto in lepo okrašeno cerkev ter okolico Baragovega doma, finančniki, kulturni odbor, zaupniki in osebje doma matere Romane, uredništvo Misli. Bog povrni vsem za vaše delo in dobroto! **PROJECT COMPASSION** je dosedaj zbral \$1200, nabirka velikega petka za Sveto deželo pa \$364.

SEJA PASTORALNEGA SVETA, ki načrtuje pastoralno delo in tudi prenove ter vzdrževanje našega misijona, bo v ponedeljek, 26. aprila 2004, ob 7.30 zvečer. V bližnji prihodnosti bo potrebno zopet izvesti volitve, ker ima sedanja sestava že podaljšan mandat.

ŠMARNICE bomo imeli v maju ob nedeljah, torkih in petkih. Letošnje šmarnice govorijo o poklicanosti in duhovnih poklicih. Prva nedelja v maju je 4. velikonočna – nedelja Dobrega Pastirja, posvečena še posebej razmišljanju in molitvi za nove duhovniške, redovniške in misijonarske poklice. Tudi Slovenija in Avstralija že vse bolj čutita pomanjkanje duhovnikov.

MATERINSKI DAN bomo obhajali v Kew prvo nedeljo v maju po deseti maši. **SLOMŠKOVA ŠOLA** pripravlja program. V soboto, 1. maja, bodo imeli učenci pripravo za proslavo ob 2. uri popoldne. Pouk pa bo spet 16. maja. Prvo nedeljo v maju bomo poleg posebne molitve za duhovne poklice in materinske proslave, dodali še praznovanje vstopa naše domovine Slovenije v Evropsko zvezo narodov. Sobota, 1. maja 2004, praznik sv. Jožefa Delavca, je nov, pomemben mejnik v življenju

Na fotografiji z leve na desno berejo pasijon na cvetno nedeljo v Kew: Jože Grilj, Nino Burlovič, Tilka Lenko, Viktor Ferfolja, Ivan Horvat, Chris McKean in pater Ciril.

slovenskega naroda. Po dvanajstih letih samostojne države Slovenije postajamo enakovredni člani združene evropske družine. Z veseljem zato sprejemam vabilo irskega veleposlanika, njegove ekscelence Declan M. Kellyja, in se bom udeležil slovesnosti ob povečanju Evropske zveze v ponedeljek, 3. maja 2004, v Canberri. Glavni govornik bo ta večer avstralski zunanji minister g. Alexander Downer. Irska v letošnjem letu predseduje Evropski zvezi.

V četrtek, 20. maja, je praznik Gospodovega vnebohoda, zadnjo nedeljo v maju so binkošti. Praznik svetega Rešnjega Telesa in Krvi je v četrtek, 10. junija. Telovsko procesijo bomo imeli na prvo nedeljo v juniju, 6. junija, po deseti maši. Spet bomo zaprosili vodstva slovenskih društev: Slovensko društvo Melbourne, Planica, Jadran in St. Albans za postavitev oltarjev in sodelovanje pri procesiji, kar je že lepo utečeno in se vodstvom ter članom društev iskreno zahvaljujemo za vse dosedanje delo ter priporočamo za naprej. Slovenskemu društvu Melbourne iskreno čestitamo ob letošnjem praznovanju zlatega jubileja, predsednici Mileni Brgoč pa želimo moči in milosti v premagovanju bolezni.

RAZPORED SVETIH MAŠ V KEW:

Ob nedeljah ob 8.00 in ob 10.00 dopoldne; VENDAR vsako drugo nedeljo v mesecu je sveta maša samo ob 9.00 dopoldne. Od ponedeljka do četrta je sveta maša ob 8.00 zjutraj, pravtako tudi ob sobotah. Ob petkih ob 7.30 zvečer. Na praznične dni je sveta maša ob 10.00 dopoldne in ob 7.30 zvečer; toda na božič, na Štefanovo in na velikonočni ponedeljek je nedeljski raspored – ob 8.00 in 10.00. **Spovedovanje** je pol ure pred nedeljsko mašo. Pred božičem in veliko nočjo eno uro pred mašo. KRST, POROKA: Po dogovoru. Prijava za poroko naj bo vsaj šest mesecev prej, za krst pa dva meseca pred obhajanjem zakramenta.

V GEELONGU je sveta maša vsako drugo nedeljo v mesecu ob 11.30 dopoldne. V mesecu juniju (13. junija) bomo imeli sveto mašo v dvorani slovenskega kluba. Hrvaški verniki priromajo to nedeljo na praznovanje sv. Antona Padovanskega v Geelong iz različnih krajev Avstralije in nas je hrvaški duhovnik zaprosil, če bi lahko tisto nedeljo oni imeli sveto mašo ob 11.30 v cerkvi svete Družine

v Bell Parku. Tako smo jim ustregli in se bomo to nedeljo torej zbrali k sveti maši in nato h kosilu v slovenskem klubu.

V ST. ALBANSU je sveta maša vsako drugo nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

V MORWELLU je sveta maša vsak drugi mesec četrto nedeljo v mesecu (februar, april, junij, avgust, oktober in v decembru prvo nedeljo po božiču) – vedno ob 6. uri zvečer.

V WODONGI je bila sveta maša na belo nedeljo (18. aprila 2004) in bo spet na zadnjo nedeljo v novembru (28. novembra 2004), vedno ob 7.00 zvečer. Močno tudi upam, da bo mogoče enkrat na leto obiskati in zbrati k sveti maši tudi rojake na Tasmaniji. Še ne vem, kdaj bo to letos mogoče.

KRST:

Daniel Luke JERNEJČIČ, rojen 28.01.2004 v Bundoora VIC. Mati Stephanie r. Grl, oče Marian Jernejčič. Botra sta Elizabeth in John Jernejčič ter Jenny in Anthony Grl. Sv. Ciril in Metod, Kew, 28.03.2004. Čestitke Jernejčičevi družini ob krstu četrtega otroka.

ODŠLI SO:

VLASTA KLEMENČIČ roj. Čuček, je umrla, kot smo poročali prejšnji mesec, 01.02.2004 v Bendigu. Rojena je bila v družini desetih otrok – pet fantov in pet deklet, leta 1922 v Ljubljani. Začela je študirati slavistiko, toda vojna ji je študij prekinila. V Ljubljani se je poročila in leta 1949 prišla z možem in hčerko Sonjo v Avstralijo. V Sydneyu je več let delala kot tajnica pri zdravniku. Bila je aktivni član slovenskega društva, nekaj let tudi v odboru, bila je tudi aktivni član društva prevajalcev. Prvi zakon se je zalomil. V drugo se je poročila z Janezom Klemenčičem, ki še živi v Sydneyu. V Sydneyu ima še starejšo sestro Bogo por. Kapetanović. Nekaj zadnjih let je preživela pri hčerki Sonji v Bendigu in nato v domu ostarelih, kjer je umrla.

AMALIJA JAKOVAC roj. Požar, rojena 11.08.1922 v vasi Drenovec na Bizeljskem, je umrla v Cabrini bolnišnici v Melbourne za srčno kapjo 12.02.2004. Iz kampa v Italiji sta prišla z možem Dragom leta 1960 v Avstralijo. Zapušča moža Dragota, hčerko Ksenijo Karolino, vnuka Daniela in zeta Roberta in v Sloveniji brata Vladota. Pokopana je bila 18.02.2004 na pokopališču Springvale.

Sožalje sorodnikom, mrtvim pa pokoj večne luči!

p. Ciril

Nekaj utrinkov z 9. slovenskega festivala na društvu Planica

SLOVENSKI FESTIVAL v organizaciji Sveta slovenskih organizacij Viktorije je bil v soboto in nedeljo, 17. in 18. aprila, na slovenskem društvu Planica, 11 Soden Road, Bagholme. Na obisk so prišli Hrušiški fantje, ki so sodelovali na festivalu in so zapeli tudi v Kew v nedeljo, 25. aprila. V dvorani smo odprli umetniško razstavo slik – akvarelov slikarja Marjana Miklavca iz Sežane in umetniškega fotografa Slavka Geržeja, ki je razstavil fotografije na temo Brkinov, odkoder so doma Hrušiški fantje in toliko naših rojakov. Več o festivalu boste lahko prebrali v prihodnji številki Misli.

Za julij pa so se začele priprave, da bi nastopil Gianni Rijavec s svojim mirovnim poslanstvom Golob miru.

Glavni nagovor na 9. slovenskem festivalu je imel g. Peter Mandelj, dolgoletni in zaslužni predsednik Zveze. Odpravnik poslov veleposlaništva RS v Canberri g. Bojan Bertonec je po nagovoru podelil g. Mandelju priznanje Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za njegovo dolgoletno delo v slovenski skupnosti in predvsem za vodenje ZSOV.

Gostitelj 9. slovenskega festivala v Viktoriji je bilo slovensko društvo Planica - na fotografiji sta predsednik Zveze slovenskih organizacij Viktorije g. Peter Mandelj in predsednik kluba Planica g. Fred Toplak.

Sonya Benčič je mlada talentirana umetnica, ki oblikuje dragocene kamne. Na fotografiji z mamom in očetom pred svojim razstavnim prostorom na festivalu.

Marija Brne je znana umetnica klekljanja, izdelovanja idrijskih čipk, na fotografiji druga z leve, ob njej je Lojze Jerič, ki je razstavljal svoje mozaike in tudi pokazal, kako jih ustvarja. Na desni je slikar Marjan Miklavc iz Sežane, ki je razstavljal svoje akvarele.

V veži kluba Planica je pripravila razstavo in ponudbo knjig Marija Oppelt, knjižničarka Baragove knjižnice v Kew.

KRIZEM

AVSTRALSKE SLOVENIJE

Pater Filip piše

Zadnje mesece smo imeli v glavnem le običajna dela na pastoralnem polju in pastoralne obiske po naših postojankah s stotinami prevoženih kilometrov, veliko z avtomobilom in še več z letalom. Po zaključnih božičnih slovesnostih doma in v Canberri smo se veseli sešli na štefanovanju, kjer so nam prepevali in nas razveseljevali: Mojca, Franc in Milan – družinski trio Pogladič iz Ivence pri Vojniku. Že pred leti so bili pri nas (december 1999 – januar 2000), in kot takrat, so nastopili tudi že v decembru 2003 na več mestih v Sydneyu, v Wollongongu, v Melbournu in drugod.

Prvi pastoralni obisk je bil namenjen Zlati obali (03.01.04), kjer je bila sv. maša v soboto zvečer, v nedeljo pa na Cornubii. Po sv. maši v dvorani Planinke, smo se odpeljali na Sončno obalo, kjer je bilo po-božično srečanje v Marijini cerkvi v Buderim. V času bivanja pri dobrotnikih (Anici in Mirku Cuderman na Mt. Mee), sva bila z Mirkom na obiskih pri bolnikih in onemoglih, kjer so bila zanimiva in bogata doživetja, obdana tudi s presenečenji, ki pričajo, kako majhen je ta svet. Hčerka pomočnika mojemu bratu Leonu pri kmečkem delu v Strunjaju, Bečajeva Marija iz Strunjana, oziroma iz Trebnjega, je prišla kot mlado dekle v Avstralijo in živi v Caboolture pri Brisbanu v Kraljčini deželi v Domu upokojencev. Sveta maša pri bolnici Anki Brožič blizu Brisbana je bila posebno doživetje za družino. Zadnjega februarja je Slovenski klub PLANINKA v Cornubii praznoval 50-letnico obstoja. O tem smo bili seznanjeni v eni prejšnjih številčk Misli. Poleg omenjenih gostov iz Vojnika pri Celju, smo imeli v gosteh tudi pevca Marjana Zgonca iz Ljubljane, ki je prepeval v naši dvorani (15.02.2004), na 'Triglavu', kjer je pred njegovim nastopom p. Valerijan blagoslovil sliko našega očaka Triglava, delo mojstra mozaičarja iz Melbourn, Kraševca, Lojzeta Jeriča. Isti umetnik je pred nekaj leti (v maju 2002) napravil mozaik bl. Antona Martina Slomška v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu.

In še en pomemben obisk sva imela s p. Valerijanom. V letu provincialnega kapitlja je redno tudi vizitacija. Brate v Avstraliji je obiskal provincial avstralskih frančiškanov p. Stephen Bliss ofm. Vizitacijo je začel 20. januarja pri nas v Sydneyu, nato je šel v Adelaide in Melbourne. O sadovih vizitacije bo 'spregovoril' provincialni kapitelj, ki bo v Ljubljani v zadnjem tednu aprila 2004.

Vedno je nekaj obiskov iz domovine, a nekaj posebnega so obiski duhovnikov in bratov ter njihovih sorodnikov. V dneh od ponedeljka, 16. februarja dalje, je bil pri nas nekaj dni kaplan iz Brežic, novomašnik g. Matjaž Roter. V ponedeljek, 01.03.04, je p. Ciril iz Melbourn pripeljal svojega brata Toneta z ženo Martino in sestro Marijo. Dan pozneje sta prišla še bivši generalni direktor slovenske policije Marko Pogorevc in Milan Kožar – Prepihar in iz Melbourn misijonarka Marija Anžič. Kot že večkrat ob obiskih, smo tudi tokrat postregli **z obiskom Edvarda Kordiša in njegove žene Terezije v trdnjavi La Perouse v Sydneyu (na fotografiji spodaj)**. V tem kraju je kar lep kos zgodovine Avstralije.

Poleg otroških prireditev ob očetovskem oziroma materinskem dnevu, ob prihodu Miklavža in slovenskih praznovanjih, se je v zadnjem času izkazala dramska skupina z veseloigro J. Pohla, Zakonci stavkajo. V Merrylandsu smo v naši dvorani nastopili kar trikrat (22. in 23. novembra 2003 in 14.

marca 2004), 24. in 25. januarja smo bili v Kew, 22. februarja v Figtree – Wollongongu, 13. marca v hrvaškem domu v Newcastleu in 27. marca v slovenski dvorani Planinka v Queenslandu. Tu smo imeli kmalu po prihodu zajtrk, opoldne kosilo, kar nam je velikodušno darovalo društvo pod vodstvom predsednice Marice Podobnik. Ob 2. uri popoldne smo imeli sv. mašo pri kapelici - spomeniku umrlih rojakov v QLD in smo tudi te priporočili Bogu, da bi jim bil milostljiv, če niso dovolj dobro odigrali svojo vlogo v letih življenja.

Ob štirih popoldne smo udeležence razveselili z igro, kar je opisano v poročilu iz QLD, ki ga je poslal Mirko Cuderman.

Povsod je bila skupina igralcev lepo sprejeta, le da v nekaterih krajih ni bilo toliko gledalcev, kot smo pričakovali. Na poti s Cornubije smo se ustavili v balinarskem klubu Lipa v Surfers Paradise, kjer smo imeli ob 11.00 sv. mašo in nato bogato kosilo, po zaslugi predsednice gospe Pavle Voharjeve. Že na poti smo pretresali, kako je bilo in delali načrte, da bi šli s to igro še morda v juliju ali avgustu v Adelaide. Ker je daleč in ni upati na potrebno pomoč, bo najbolje načrtovati le, kaj bomo v prihodnji sezoni postavili na oder.

Blizu je velika noč z novimi pastoralnimi obiski, rednimi in izrednimi. Najprej se bo podal na pot p. Valerijan. Pred belo nedeljo bo maševal na Zlati obali, naslednji dan v dvorani Planinke in še isto popoldne na Sončni obali v Buderim.

Komaj bo prišel domov, bo p. Filip odpotoval (20. aprila) na provincialni kapitelj in bo po 1. maju na počitnicah pri sorodnikih, dobro-tnikih, bratih frančiškanih in znancih. V tem času bo 18. maja s sošolci slavil zlato maturo. Na Antonovo, 13. junija, pa bo najprej v Stari Oselici v župnijski cerkvi sv. Pavla sv. maša za pokojne starše in sorodnike, popoldne pa vsakoletni družinski piknik ob 225-letnici (brat p. Simon OFMCap 70 let, brat Gregor 60, ostala leta bo pa sam pripeljal iz Avstralije: 50-letnico mature in 45-letnico duhovništva). Jubileji, za katere se spodobi, da jih skupaj slavimo. Vmes bo provincialni kongres, ki bo s svojimi sunki pretresel marsikatero frančiškansko hišo v domovini in drugod. Slovo od domovine bo v sredo, 30. junija. Potem pa: najprej pastoralni obisk v WA v Perthu in potem naprej...

Mir in dobro!

pater Filip Rupnik OFM

Iz Kraljičine dežele

Smeh je zdravilo - to nam zatrjuje zdravniška veda. Zdravega smeha nam je v veliki meri nudila igralska skupina iz Merrylandsa v soboto, 27. marca, v dvorani društva Planinke. Poročal bi vam rad o veseloigri Zakonci stavkajo v režiji Ivana Koželja, katera je bila že uspešno predstavljena novembra lani v Sydneyu in ponovljena letos v januarju v Melbournu.

V Brisbane so prišli igralci z avtobusom, s katerim so pripeljali tudi kulise in vse potrebne pripomočke za uspešno ponovitev oderske predstave. V tiskanem programu so bili predstavljeni vsi igralci, katerih slika z imeni je bila že tudi objavljena v januarski številki Misli. Za tiste rojake, ki bodo morda še kdaj imeli priliko si ogledati igro in pa tudi za tiste rojake, ki so na svojo veliko škodo zamudili to priliko, ponavljam vsebino v zgoščenih besedah:

Ženske v majhni slovenski vasi se odločijo, da bodo stavkale, ker njihovi možje vse preveč časa prežive v gostilni, kjer imajo novo natakario Hanco. K uporabi jih je nagovorila županova žena, ki je tako bogaboječa in krepostna, da je to že kar težko verjeti. (Bog nas greha obvaruj!...). Stavki se pridružita tudi žena starega kovača in njena snaha, saj verjameta županji, da se je treba boriti za čednost in zakonsko zvestobo njihovih mož... Pa kaj, ko ni vedno vse tako, kot izgleda. ....

Veseloigra v treh dejanjih, ki jo je spisal J. Pohl, je prišla v Avstralijo po posredovanju igralske skupine iz Drežnic pri Kobaridu. Posebna odlika vsebine igre je že v tem, da daje velik pomen zakonskemu stanu, ki je v današnjem času vse preveč ogrožen. Celotna izvedba igre pa je po zaslugi igralcev posrečeno in lepo podana v šaljivi oderski predstavi. Zato je ta pri občinstvu žela veliko smeha. Vsi nastopajoči igralci so bili deležni močnega aplavza in seveda tudi naše hvaležnosti, da so naredili tako dolgo in naporno pot do Brisbane in uprizorili za nas lepo in nepozabno veseloigro.

Ker je bil med igralci iz Sydneya tudi pater Filip, smo bili deležni tudi sv. maše pri znamenju Marije Pomagaj za vse pokojne v Kraljičini deželi. Tisti dan se nas je zbralo precej skupaj, lahko pa rečem, da je tistemu, ki je zamudil to priliko res lahko žal.

Veseloigra Zakonci stavkajo je bila predstavljena v okviru proslavitve 50-letnice združevanja Slovencev v Queenslandu. Naj omenim še, da smo imeli v